

2. Sidi , us.

Enne kui veel sest ellajast hakkame, tul-
leb mõnda ühhest ja teisest juttustada.

On mitmed asjad innimesse filmi ette
pandud, mis kül nääb, agga neist enam
ei tea, kui agga sedda, et temma neid nääb:
sest se siis tulleb, et teadmatta rahva me-
lest üks ehet teine assi tühi ja põlgdusse
våårt näitab, mis teise teadmisse ja tund-
misse járrele, Jumimala tarkusse ja temma
teggude immet tulutab, ja paljogi õppe-
tab.

Näkigem eesiteks sest alwast liblifast,
ennest kapsta-üssid sunniwad, mis monni-
kord meie kapsta aeda raustikkuks tewad.

Se ellajas heidab omma munnakessed, mis
monnes kohhas liblikä tanguks kutsuwad,
kapsa lehtede peale pâiva fâtte autada;
kust, kui pâew neid valmis autand, piissi-
kessed ussid kui pôrmukessed wâljatullerad.
Need kohhe hakka wad ahneste sôma, ja su-
remaks faswama; ja, sedda mõda kuida
pitkemaks lâhhâwad, ja paksemaks paiku-
wad, nahka mitmele ja mitmele forrale
seljast ajawad, mis festa nimme al tunne-
me ja keigis paigus leiame. Ons ta tâit
faswu fâtte sanud, siis veel terive nâddal
ahmib, agga wimaks hakkab tele minnema:
lokab pitki aedo, ehk pitki seina ülles, ja
otšib warjopaika, kus râhhul tuppel saoks
lua. Kui sedda leidnud, siis poob ennast
omma sidiga râesta alla, ehk kuhu muidu
saab, seina palgi, ehk õllekõrretesse kûlge,
ning sünib nûud üks uus ihhowarri tem-
ma ümber, mis ma-innimesed temna
tuppeks nimmetawad. Selle sees temma
kui surnud, kel tundmist eggia teadmist ep
olle, otse kui pusârkis hingab, ning sedda